

Globalna prevara o Izraelu

Danas je široko prihvaćeno mišljenje da je današnji Izrael mjesto ispunjenja mnogih biblijskih proročanstava poslednjeg vremena, kao i današnji Izraelci. Što je neko pogrešno mišljenje popularnije, to je opasnije.

Hrišćani danas ponavljaju grešku drevnih Izraelaca: simboličke tekstove tumače doslovno. A doslovne tekstove tumače simbolički.

Na dočeku Nove 1999. godine, hiljade hodočasnika pošlo je prema Zidu Plača u Davidovom gradu. Očekivali su da na početku novog milenijuma (po svjetovnom računanju vremena), Bog učini nešto veliko, možda i kraj svijeta. Ako je tako, onda je Jerusalem pravo mjesto gdje tada treba biti!

Ali ništa se nije dogodilo. Nije bilo terorističkih napada u Jerusalmu na početku novog milenijuma. Koja još moderna tumačenja proročanstava će takođe propasti? Zato bi bilo dobro da razotkrijemo ove greške prije nego što bude kasno.

Zašto su oči mnogih uperene prema Jerusalmu? Milioni hrišćana danas vjeruju da će poslednji događaji pred Drugi Hristov dolazak odigrati na Bliskom istoku, u Jerusalmu i među Jevrejima.

Newsweek, November, 1, 1999: „Dominantna tema u hrišćanskim proročanstvima je povratak Jevreja i obnova hrama u Jerusalmu.“

Većina hrišćanskih teologa danas čvrsto veruje da će pre drugog Hristovog dolaska da bude sledećih 5 događaja: 1) Obnovljenje države Izrael (bilo 1948. godine); 2) uskoro će doći 7 godina velikog progonstva; 3) obnovljenje trećeg hrama na Cionu; 4) pojava misterioznog antihrista, koji će ući u obnovljeni hram, proglašavajući sebe za Boga; 5) konačni rat protiv države Izrael, koji će prerasti i Armagedonsku bitku na Srednjem istoku.

Danas u teološkom svijetu zvuči kao hula ako želite da preispitate ove stavove. To nema veze sa antisemitizmom. Isus je rekao: „Čuvajte se da vas ko ne prevvari.“ Mat. 24:4 A Isusovo upozorenje treba uzeti ozbiljno.

Kako je Izrael dobio ime?

Od Isakova dva sina, Jakov je bio pobožniji od Isava. Ali je mlađi Jakov na prevaru došao do prvenaštva i blagoslova. Jakov je tada 3 puta slagao svog oca:

1) rekao je: „Ja sam Isav, tvoj prvenac. Uradio sam kao što si mi rekao...” (1. Mojsijeva 27:19).

2) Na pitanje kako se tako brzo vratio, rekao je da mu je Bog pomogao (1. Mojsijeva 27:20);

3) Na pitanje da li je on Isav, Jakov je rekao da jeste (1. Mojsijeva 27:20);

Ime Jakov znači „varalica, koji hvata za petu“. Zbog toga je Isav htio da ubije Jakova. Zato je Jakov dugo bio u izgnanstvu. A onda je odlučio da se vrati i suoči sa Isavom. Noć prije nego što se sreo sa Isavom, Jakov se rvaao s anđelom. U početku Jakov je pomislio da se rvaao sa Isavom na život i smrt. A onda je shvatio da je ova moćna natprirodna osoba njegova jedina nada. Radi istrajnosti u želji da ga blagoslovi, Nebeska osoba je Jakovu dala novo ime: Izrael – Onaj kome pobjedu daje Bog, pobjednik sa Bogom. To je bila pobjeda nad grešnim karakterom.

Izrael je pokajani grešnik koji se istrajno drži Boga, koji je napustio grijeh i kojeg Bog blagosilja. Izrael je onaj koji potpuno zavisi od Božje milosti. Izrael je grešnik koji ima novi karakter.

U rvačkom meču između čovjeka i anđela, jasno je ko će pobijediti. Jakov je pobijedio jer se predao Bogu.

Bog je rekao Mojsiju: „Kaži faraonu: Ovako veli Gospod: Izrael je moj sin, moj prvjenac.“ 2. Mojsijeva 4:22,23 Bog je proširio značenje imena Izrael. To više nije samo Jakov, nego i njegovi potomci koje je Bog izbavio iz ropstva. Pobjedu opet nijesu izvojevali Jakovljevi potomci, nego Bog.

Izrael je prvo bio jedna osoba – pobjednik, a sada je to pobjedonosni narod.

Bog kaže: „Izrael je moj sluga... sjeme Abramovo.“ Isaija 41:8 „Izrael je moj izabrani“ Isaija 45:4 Bog i za Isusa kaže da je On Njegov izabrani (Isaija 42:1-3). Trebalo je da Izrael kao izabrani narod odnese jevanđelje neznabošcima (Isaija 42:1-3), ali pošto oni to nijesu uradili, Isus je izabrani koji se pobrinuo za to.

Slično ovome, tekst u Osiji 11:1 o izlasku Izraela iz Egipta, Matej je primijenio na Isusa kojeg su roditelji odnijeli u Egipat da bi se sklonili od Iroda (Matej 2:14,15). A za Izraelce Bog nastavlja u Osija 11:2 da su postali idolopoklonici, čak obožavaoci demona. Matej je pod uticajem svetog Duha rekao da je Isus postao Izrael, pobjednik sa Bogom. A Osija tvrdi da oni koji su u početku bili Izrael, posle nekoliko generacija prestali su da pobjeđuju sa Bogom.

U Bibliji ime Izrael je prvo upotrijebljeno za jednog čovjeka – Jakova; zatim za jednu naciju – Jevreje; i sada opet za jednu osobu – za Isusa Hrista, Pobjednika.

Postoje paralele između istorije Jevreja i Isusa Hrista.

Istorija Jevreja	Isus Hristos
Izašli iz Egipta (2. Mojsijeva 4:22)	Roditelji ga doveli iz Egipta u Izrael (Matej 2:15)
Prošli kroz Crveno more i Jordan, a Pavle to naziva krštenjem (1. Korinćanima 10:2)	Isus je kršten u Jordanu na mjestu gdje su Jevreji ušli u Hanan, da bi ispunio svaku pravdu (Matej 3:15,17)
Božji sinovi (narod)	Božji Sin
40 godina bili su u pustinji (iskušenja), pa su kroz Jordan ušli u Obećanu zemlju	Posle krštenja u Jordanu, 40 dana bio je u pustinji (iskušenja) (Matej 4:1)
Tada su dobili napisan Stari Savez	Dao je napisan Novi Savez
Psalam 80:8: Izrael je nazvan čokot vinove loze	Jovan 15:1: Isus je pravi čokot
2. Mojsijeva 4:22 Bog: Izrael je moj prvjenac	Kološanima 1:15: Isus je „rođen“ prije svake stvari (prvorođen)
Is 41:8: sjeme Abramovo	Galatima 3:16: obećanje je sjemenu Abramovom (jednina) – I-susu, a ne sjemenima Abramovim (množina)

Isus je ponovio istoriju Izraela u bitnim tačkama, ali je pobijedio tamo gdje su oni pali. Zato je Isus postao Izrael, onaj koji je pobijedio grijeh i smrt. Ono što nije uspio istorijski Izrael (Jevrejska nacija), uspio je Isus. Ono što je primjenjivano na Jevreje kao Izrael, u Novom Savezu primjenjuje se ne Isusa Hrista, Abramovog potomka.

Narod Izrael u Novom savezu

A sada još zanimljivije: kada apostol Pavle govori o obraćenim neznabošcima, on kaže: „A ako ste Hristovi, onda ste Abramovo potomstvo, naslednici po obećanju.“ Gal. 3:29 U Novom savezu se ime Izrael ne primjenjuje samo na jednu osobu – Isusa Hrista, nego takođe i na Njegov narod, one koji su Hristovi. Pavle iskrene hrišćane naziva Izraelcima.

Kada je uspostavljen Stari savez na Sinaju, prinesene su određene žrtve (2. Mojsijeva 24:8). Isus je uspostavljavajući Novi savez takođe ga potvrdio krvlju, ali svojom krvlju simbolički prikazanom vinom (Matej 26:28). On je bio žrtva na kojoj je zasnovan Novi savez. Kao i u Starom savezu, i u Novom savezu postoji Izrael kao osoba i Izrael kao narod.

Dva Izraela?

Da li su svi Jevreji bili Izraelci? Da li su svi hrišćani Izraelci?

Pavle kaže da postoje dva Izraela: „Nijesu svi Izraelci koji su od Izraela“ (Rim. 9:6). Postoje Izraelci po tijelu (Rim. 9:3), tjelesni rođaci, i postoji Izraelci koji žive u skladu sa Savezom (Gal. 6:16). Ovaj drugi Izrael čine oni Jevreji i obraćeni neznabošci koji žive u skladu sa Božjom objavom (vidi Galatima 3:6,7). Pravi Izraelci su ljudi vjere, poslušni Bogu, kao što je Abram vjerovao Bogu, poslušao ga i primilo mu se u pravdu. (Vjera nije ako kažem: Ja vjerujem da su državni zakoni ispravni, a onda kršim te zakone.) Pravi Izraelci su povezani vjerom, povjerenjem u Boga, a ne krvnim srodstvom.

Jovan Krstitelj je takođe isticao vjeru kao osobinu Izraela, a ne srodstvo. Farisejima je rekao: „I ne pomišljajte da govorite među sobom: ‘Imamo oca Abrama’ jer, kažem vam: Bog može od ovog kameinja da podigne djecu Abram. Sjekira je već položena na korijen drveća i biće posiječeno i bačeno u vatru svako drvo koje ne donosi dobar plod.“ (Matej 3:9,10) Fariseji su bili dio Izraela po tijelu, ali nijesu imali vjeru u Boga koju je imao Abram. Jovan Krstitelj im je razbio iluziju da su Izraelci. „Ne mislite tako.“ Samo drveće koje rađa dobre rodove – ljudi koji žive u skladu sa onim što vjeruju, neće završiti spaljeni u vatri. Tjelesno srodstvo nije dovoljno za spasenje. Bez vjere u Boga ljudi bilo koje nacije su izgubljeni.

Isus je ponovio ovu istu misao. Neki Jevreji su mu naveli kao argument njihove ispravnosti da su oni Abramova djeca. Međutim, Isus im je rekao: „Da ste Abramova djeca, činili biste Abramova djela.“ (Jovan 8:39-41) Oni su bili Abramova tjelesna djeca, ali nijesu imali vjeru u Boga. Isus je negirao da su oni Abramova djeca, jer „sada želite da ubijete mene, čovjeka koji vam je rekao istinu koju sam čuo od Boga. Abram nije tako postupao.“ Djela koja činimo pokazuju ko je naš otac: Bog ili Sotona.

Jevreji su rekli: „Vi činite djela svog oca. A oni su mu rekli: ‘Mi se nismo rodili iz bluda, mi imamo jednog Oca. Boga.’ Tada im je Isus rekao: ‘Kad bi Bog bio vaš Otac, voljeli biste mene, jer sam ja od Boga izašao i dolazim. Jer nisam došao sam od sebe, nego me je on poslao. Zašto ne razumijete ono što govorim? Zato što niste u stanju da slušate moju riječ. Vaš je otac Đavo i želite da postupate po željama svog oca. On je bio ubica ljudi od početka i nije ostao postojan u istini, jer u njemu nema istine. Kad govori laž, svoje govori, jer je lažov i otac laži.... Ko je od Boga, sluša Božje riječi. Zato vi ne slušate, jer niste od Boga.’“ (Jovan 8:41-44, 47) Ove riječi razaraju današnje teološke stavove o Izraelu. Jevreji su samo tjelesni Izraelci. A Isus je jasno rekao da oni uopšte nijesu Abramova djeca, jer lažu i spremaju se da ga ubiju, čime pokazuju da su Sotonina djeca. Tvrdili su da ne spremaju da ga ubiju, a ipak su ga kasnije ubili.

Isus je takođe rekao da je vjera u Boga ono što povezuje prave Izraelce. Pobožni Nataniel se pitao da li je Isus zaista Mesija. Povukao se pod jednu smokvu da bi se molio da mu Bog otkrije istinu. I kada su se upoznali, Isus je rekao: „Evo pravog Izraelca u kome nema prevare.“ (Jovan 1:47) Nataniel je imao rodbinsku vezu sa Abramom, ali je bilo mnogo važnije što nije bio lukav, nego čistog srca. Nije se bavio prevarama kao patrijarh Jakov, nego je kao Jakov postao pobjednik nad tijelom.

Isus je rekao da je Nataniel pravi Izraelac, što znači da onu drugu grupu čine lažni Izraelci, koji se samo predstavljaju kao pobožni pobjednici.

Postoje dvije vrste Izraela, a sada ćemo vidjeti da postoje i dvije vrste Jevreja: tjelesni Jevreji i duhovni Jevreji. Neki Jevreji su neznabošci, a neki neznabošci su Jevreji.

„Ako ti sebe nazivaš Judejcem i oslanjaš se na zakon i ponosiš se Bogom... Naime, obrezanje zaista koristi ako izvršavaš zakon u praksi, ali ako prestupaš zakon, tvoje obrezanje je postalo neobrezanje. Dakle, ako se neobrezani pridržava pravednih zahtjeva Zakona, zar se njegovo neobrezanje neće smatrati obrezanjem? Jer pravi Judejac nije onaj koji je to spolja niti je pravo obrezanje ono koje je spolja, na tijelu, nego je pravi Judejac onaj ko je to iznutra i njegovo obrezanje je obrezanje srca po Duhu, a ne po slovu. On ne dobija pohvalu od ljudi, nego od Boga.“ (Rimljanima 2:17,25,26,28,29)

Razumijete? Oni koji se zovu Jevreji (tjelesni potomci Abrama), ne drže Zakon i zato nijesu Jevreji. Oni koji nijesu Jevreji drže Zakon i zato jesu Jevreji. Za Boga su neznabošci oni koji ne drže Zakon.

Učenje Isusa Hrista, Jovana Krstitelja i apostola Pavla je isto po ovom pitanju. Pravi Izraelci su samo oni koji imaju vjeru u Boga i ispravan karakter. „Jer mi imamo pravo obrezanje, mi koji služimo Bogu u duhu i hvalimo se Hristom Isusom, a ne uzdamo se u tijelo.“ (Filipljanima 3:3)

Dakle, ako Izrael nije po tijelu, nego su Izraelci oni koji vjeruju Bogu i drže Zakon, onda proročanstva neće biti vezana za državu Izrael i za Jerusalim, nego za iskreno religiozne ljude širom svijeta, svih nacija.

„Međutim, to ne znači da je Božja riječ zatajila. Jer nisu Izrael svi koji potiču od Izraela. Niti su svi Abramova djeca samo zato što su njegovo potomstvo, nego kao što piše: 'Ono što će se nazvati 'tvojim potomstvom' doći će preko Isaka.' To jest, djeca dobijena po tijelu nisu ujedno i Božja djeca, nego se djeca obećanja računaju u potomstvo.“ (Rimljanima 9:6-8) Šta je sa Izraelcima koji ne vjeruju Bogu? Bog neće ispuniti svoja obećanja na onima koji mu ne vjeruju, jer nijesu svi Izraelci od onih koji su Izraelovi potomci.

Pavle kaže da će samo Isakovi potomci biti blagosloveni. Abram je imao dva sina: Ismaela i Isaka. Ismael nije bio pobožan kao Abram (njegovi potomci danas su uglavnom Muslimani), dok Isak jeste. Zato Pavle kaže da nijesu svi Abramovi tjelesni potomci Izrael, nego samo oni koji su vjerni. Ismael je tjelesni Izraelac, a Isak je duhovni Izraelac.

Da sumiramo: 1) Bog je u Starom Savezu dao obećanje za potomstvo Abramovo; 2) sjeme Abramovo se nastavilo preko Isaka; 3)

Isak je rođen zahvaljujući Abramovoj vjeri; 4) svi koji vjeruju Bogu, Jevreji ili ne-Jevreji, postaju sjeme Abramovo; 5) Abramovo potomstvo je Božji Izrael; 6) Bog će ispuniti obećanja na duhovnom Izraelu.

Izraelci po tijelu imaju iste mogućnosti kao i pripadnici drugih nacija: ako vjeruju Bogu, biće Božji duhovni pobjednik – Izrael.

U Rimljanima 11:1 Pavle pita: „Da li je Bog odbacio svoj narod?“ I sam odgovara da ih Bog nije odbacio. I Pavle je Izraelac i sigurno nije odbačen od Boga. Svi apostoli i prva Hristova skupština bili su i tjelesni i duhovni Izraelci. Dakle, među tjelesnim Izraelcima uvijek je bilo i duhovnih Izraelaca. Nema razloga da tako ne bude i danas. Ali ne možemo da primijenimo Božja obećanja na sve današnje Izraelce samo zato što su tjelesno Izraelci, a otvoreno negiraju Isusa Hrista.

Kao i u vrijeme proroka Ilije, Bog ima svojih 7000 vjernih Izraelaca između stotine hiljada tjelesnih Izraelaca.

Uslov

Bog je vrlo često ovako formulisao obećanja: „Ako... onda...“ Ako poslušate moj glas, onda ćete jesti zemaljska dobra. Bog je izveo iz Egipta sve tjelesne Izraelce, ali su mnogi među njima kasnije pobunili protiv svog Osloboditelja. Neposlušnost Bogu koji spasava, dovela je mnoge Izraelce do smrtne kazne (Korejeva buna, bakarna zmija, oni koji su tražili da jedu meso, itd.). Čak i kad je Bog doveo Izraelce u obećanu zemlju, morao je radi tjelesnih Izraelaca da ih odvede u ropstvo u Asiriju i Vavilon, i da ih rasije po cijelom svijetu.

Bog im je stalno govorio: „Propustili ste ovu priliku. Hajde da pokušamo ponovo!“ Stalno su im bile nuđene druge šanse.

Mnogi su protestovali kada su Amerikanci bacili dvije atomske bombe na Japan. Oni su smatrali da time sprječavaju smrt miliona drugih ljudi. Bilo dobro ili loše, oni su gledali šta je dobro za Ameriku. Međutim, Bog gleda šta je dobro za sve ljude. Bog će baciti bombu istine od koje će stradati svi koji žele da vjeruju laži, ali će time spasiti one koji žele istinu.

Današnji teolozi smatraju da će postojati 7 godina progonstva na osnovu teksta u Danilu 7:27. Oni kažu da će u budućnosti antihrist pokrenuti 7 godina progonstva, posle čega će na novom početku biti obnovljen jevrejski hram u Jerusalimu...

Godine 1989, pao je Berlinski zid da bi spojio Istočnu i Zapadnu Njemačku. Na sličan način Bog želi da spoji Jevreje i neznabošce koji mu iskreno vjeruju. „Jer je on naš mir, koji je oboje sastavio u jedno i srušio pregradni zid koji nas je razdvajao.“ (Efescima 2:14)

Mnogi misle da Bog ima dva plana: jedan plan sa Jevrejima, a drugi plan sa ne-Jevrejima.

Uništenje hrama u Jerusalimu nije značilo da su svi Jevreji odbacili Mesiju. Niko nema pravo da kaže: „Jevreji su razapeli Mesiju“ – zato što su prvi vjernici i zajednice bili Jevreji koji su vjerovali. Anti-semitizam je besmislen utoliko što dobro znamo da su naši grijesi razapeli Isusa Hrista, a ne jedna nacija. Na koga je Bog izlio svetog Duha na dan Pedesetnice? Na Izraelce, i to na one prave Izraelce. Da li ste primijetili da su posle Hristovog uskrsenja mnogi sveštenici prihvatili da vjeruju Isusu Hristu (Djela 6:7)? Svi pisci Biblije su Jevreji, osim Luke. Prvi vjernici su bili istovremeno i tjelesni i duhovni Izraelci.

I apostoli su se pitali da li je Isus Mesija samo za njih, ali su uskoro vidjeli kako su tzv. neznabošci vjerovali i imali dar svetog Duha isto kao i Jevreji. U Djelima 15 vidimo kako se u Jerusalimu razmatralo pitanje Jevreja i neznabožaca. Duh sveti ih je uvjerio da Božja mjerila nijesu nacionalna, da Hristov krst ruši zidove među nacijama. (vidi Efescima 2:11-16; 3:4-6) Jevreji i neznabošci su isto tijelo u Isusu Hristu.

Bilo bi besmisleno da hrišćani naprave zid za Jevreje, da smatraju da oni nemaju pristup u Božje kraljevstvo, ali sigurno je da nemaju povlašćenu ulogu u odnosu na ostale nacije.

Cio Izrael će se spasiti?

Pavle kaže u Rimljanima 11:26 da će se spasiti cio Izrael. Na koga on misli? Na cijeli tjelesni Izrael? Ne. Pavle govori da ima pravih Izraelaca i među tjelesnim Izraelcima i među obraćenim neznabošcima. Oni su zajedno duhovni Izrael, i taj Izrael će Bog cio spasiti.

Uslov je dat u 23. stihu: „Ako ne ostanu u nevjerstvu“. Pavle ih poziva da preispitaju svoje nevjerstvo u Hrista. Bog uvijek kaže: „Ako... onda...“ Dakle, spasenje Izraela je uvijek uslovno i zavisi od odgovora na Božju pripravu.

Sveti narod, kraljevsko sveštenstvo

U 2. Mojsijevoj 19:5,6 Bog je oslobođene Izraelce nazvao „sveti narod, kraljevsko sveštenstvo“. Apostol Petar isti izraz „sveti narod, kraljevsko sveštenstvo“ u 1. Petrovoj 2:9,10 primjenjuje na hrišćane, na ljude koji vjeruju u Hrista. Dakle, Bog nije mislio na Izrael kao naciju, tjelesne potomke Jakova, nego na duhovne ljude svih nacija koji su vjerom u Boga postali Izraelci – pobjednici s Bogom.

U Starom Savezu Bog kaže da je Izrael njegov izabrani (Isaija 45:4). A u Kološanima 3:11,12 Pavle kaže da su oni koji vjeruju izabrani od Boga.

1948 – država Izrael

Ideja naseljavanja i obnove države Izrael sama po sebi veoma je diskutabilna. Čak i uz natezanje dokaza, teško bi se moglo izbjeći očigledno povezivanje naftne oligarhije, Katoličke crkve i svjetskih moćnika sa planovima za pojas Gaze i područje Bliskog Istoka. Nekome je trebala moćna vojna mašinerija zvana Izrael. 1948. godine rezolucijom Ujedinjenih Nacija proglašena je država Izrael. Skoro 2000 godina bili su lugalice bez domovine, a sada mogu da se vrate kući. Ali njihova borba je tek tada počela. 1949, 1967, 1973 vodili su ratove sa Arapskim narodima u kojima su pobjednici bili Izraelci.

Kako su hrišćani reagovali? Za mnoge je uspostavljanje države Izrael bilo ispunjenje biblijskih proročanstava, čak najznačajnije proročanstvo ispunjeno u 20. vijeku.

Tako je proročki Titanik napravljen 1948 godine. Za mnoge je ovo proročanstvo nepotopivo kao Titanik. Ali ledeni brijeg je pokazao istinu. Šta će se dogoditi kad teorija o 1948. udari u ledeni brijeg Biblije?

Postoje 3 argumenta da se biblijsko proročanstvo ispunilo 1948:

1) Argument smokvino drvo

Matej 24:32,33: Blizina Hristovog Drugog dolaska vidi se po znakovima kao što se po listanju smokve vidi blizina ljeta. Neki teolozi smatraju da je 1948. izlistala smokva kad su Izraelci proglasili svoju državu.

Međutim, u Luki 21:29-31 Isus kaže: „Pogledajte smokvu i ostalo drveće...“ Isus nije poredio Izrael sa smokvom. On je rekao da

cvjetanje i listanje svih drveća pokazuje blizinu ljeta. On nije govorio o obnovi Izraela, jer nijesu sve ostale nacije proglasile državnost u vrijeme kad je to učinio Izrael.

Ovim je led zaparao dno Titanika 1948.

2) Argument pobjeda Izraela u ratovima

Pošto su Izraelci pobijedili u ratovima 1948, 1967 i 1973, to znači da je Bog ponovo počeo da se bori na njihovoj strani. Ali zar nije istina da vođe nove države Izrael još uvijek ne prihvataju Isusa Hrista? Biblija kaže da je Isus isti juče, danas i sutra. Bog je sam za sebe rekao da se ne mijenja (Malahija 3:6).

U Bibliji Izraelci su gubili bitke kada su otpali od Boga, a dobijali su bitke kad su bili na Božjoj strani. Kad nijesu vjerovali Bogu, Bog se nije borio za njih. Ali neke ratove su dobijali i u vrijeme kad su otpali od Boga, zar ne? Ne možemo da kažemo da se Bog borio na strani osvajača u istoriji, samo zato što su oni osvajali tuđe teritorije u ratovima. Bog nije bio na strani nacista koji su ubili 6 miliona Jevreja. Kako ova sekularna država funkcioniše možda dobro ilustruje moto na logotipu MOSAD-a: „Ratovati putem prevare“. Zato se Bog nije borio ni na strani Izraelaca koji još uvijek ne prihvataju jedinog Spasitelja. To je druga rupa na koritu Titanika iz 1948.

3) Argument povratka u Izrael

Proročanstva iz Starog Saveza govore da će Bog vratiti Izraelce u Izrael kada se pokaju. Primjer je Ezekiel 36-38. a) bili su među neznabošcima i vratili su se u svoju zemlju (Ezek. 36:24); b) među svim narodima – bili su raspršeni po cijelom svijetu, što znači da se to ne odnosi samo na Vavilonsko ropstvo; c) ispuniće se u vrijeme posletka (Ezek. 38:16), što znači pred Drugi dolazak.

Međutim... a) Bog je rekao drevnim Izraelcima da će se ponovo vratiti od svih naroda u Izrael posle 70 godina (Jer. 29:10,14, 18); b) Period posle povratka iz Vavilona nazvan je takođe vrijeme posletka (Jer. 29:10-14; 30:24; 27:2-7; 48:47; 49:39; 50:1); c) tri puta je Ezekiel rekao da će Izraelci koji se vrate živjeti u miru, bez zidova, bezbjedno (Ezek. 38:8,11,14) U Izraelu se puca bez prestanka. Terorizam stalno narušava mir; d) Prema Bibliji, Izraelci treba da se pokaju prije nego što ih Bog vrati u Obećanu zemlju (5. Mojsijeva 30:1-3; Nehemija 1:8,9; Jeremija 29:13,14). Uslov je kada se pokaju i slušaju Boga,

onda će ih Bog vratiti u Izrael. Jasno je da Cionistički pokret od 1948. do danas još uvijek ne poštuje osnove koje je Bog objavio preko Hrista, zbog čijeg odbacivanja su i rasijani po svijetu; e) Ezekiel 38 i Otkrivenje 20 govore o istim događajima: Gog i Magog, konačna bitka protiv Jerusalima i vatra sa neba. Ipak, Otkrivenje 20 ove događaje stavlja na kraj milenijuma, a ne pred drugi Hristov dolazak. Novi Savez jasno tumači proročanstva Starog Saveza.

„Nepotopiva“ teorija počinje polako da tone u okean. Bolje je da ne polažemo nade u brod sa imenom „1948“.

Hram

Nekoliko jevrejskih organizacija u Jerusalimu priprema se da obnovi treći hram u Jerusalimu. Priča se da je model trećeg hrama konstruisan i izložen u Jerusalimu. Čak je i data lista kandidata za sveštenike koji ispunjavaju uslove, rabinskih studenata koji uče hramske rituale i žrtve. Ima i najava da se uzgajaju crvene junice, potrebne za posvećenje novog hrama.

Da li Bog želi da se obnovi hram u Jerusalimu u kojem će se ponovo prinostiti žrtve i obavljati rituali?

Šta se dogodilo u hramu u trenutku kad je Hristos umro? Zavjesa ispred Svetinje nad svetinjama pocijepala se odozgo na dolje (Matej 27:51). Isus je tada uzviknuo: „Svršeno je.“ Jovan 19:30 Time je Bog pokazao da napušta to mjesto, koje tako prestaje da bude svetinja. Bez Božjeg prisustva to više nije Svetinja nad svetinjama. Zašto je završena služba u hramu? Zato što su simboli iz hramskih rituala počeli da se ispunjavaju Hristovom žrtvom na krstu i kasnije izlivanjem svetog Duha na apostole na Pedeseticu.

Ako je Otac jednom ukinuo simboličke rituale zato što je počelo stvarno ispunjenje tih simbola, zašto bi se sada ponovo vraćao na simboličku službu? Ljudi su ionako izopačivali žrtveni sistem, pa je Bog rekao da se gadi na njihove žrtve. Ako bi neko ponovo pokretao simboličke životinjske žrtve, time bi otvoreno negirao da je Isus kao Mesija umro na krstu za naše grijehе. Na žalost, moderni Izrael ionako ne vjeruje da je Isus umro za njihove grijehе, pa zato i žele da ponovo pokrenu žrtvene rituale. Čudno je samo zašto ih u tome podržavaju crkve koje prihvataju Hrista.

Zašto neki hrišćani podržavaju izgradnju trećeg hrama? Radi tri teksta iz Biblije: Danilo 9:27; mjesta u Otkrivenju gdje se spominje hram; i 2. Solunjanima 2:4. Zanimljivo je da se nigdje u ovim tekstovima ne spominje da će hram biti ponovo izgrađen. Mi nalazimo tekstove o šatoru od sastanka, o prvom i drugom hramu (2. Mojsijeva 35-40; 1. Kraljevima 6; Ezra 3-6). Ali tekstova o doslovnoj obnovi trećeg hrama nema.

Danilo 9:27

Neki teolozi smatraju da će antihrist ukinuti žrtve u doslovnom obnovljenom hramu. Međutim, kontekst ovog proročanstva iz Danila jasno i nepogrešivo ukazuje na Prvi Mesijin dolazak, službu i vrijeme milosti za nepokajani jevrejski narod.

Hram u Otkrivenju

Svi tekstovi u kojima se pominje hram u Otkrivenju govore o Božjem hramu na nebu, a ne o obnovi nekog hrama na Zemlji. Na primjer, hram na nebu se otvara (Otkrivenje 11:19), ili anđeo izlazi iz hrama na nebu (Otkrivenje 14:17), ili se hram otvara (Otkrivenje 15:5), ili veliki glas izlazi iz hrama na nebu (Otkrivenje 16:17).

Apostol Pavle nas upućuje da gledamo u taj hram (Jevrejima 10:19-22, 8:1,2; 9:12,14), a ne u neki simbolički hram na Zemlji.

2. Solunjanima 2:4

Pavle kaže da će antihrist sjesti u Božjem hramu, pokazujući sebe da je Bog. Zato moderni teolozi tvrde da ovo proročanstvo zahtijeva da hram bude obnovljen, pa da u njega uđe antihrist, i to baš na istom drevnom mjestu u Jerusalimu. Pogledajmo zato pažljivo cio ovaj tekst u 2. Solunjanima 2:1-8.

2:1 A što se tiče dolaska našeg Gospoda Isusa Hrista i našeg sakupljanja k njemu, molimo vas, braćo,

2:2 ne dajte da vas u prosuđivanju brzo pokolebaju ili uznemire preko duha ili neke riječi ili nekog navodno našeg pisma, o tome da je Hristov dan blizu.

2:3 Ne dajte nikome da vas zavede ni na koji način, jer taj dan neće doći dok prvo ne dođe otpad i ne otkrije se Čovjek bezakonja, sin uništenja,

2:4 koji se protivi i uzvisuje se iznad svega što se naziva „bog“ ili se obožava, tako što će sjesti u Božjem hramu kao bog, prikazujući

se da je bog.

2:5 Zar se ne sjećate da sam vam to govorio još dok sam bio s vama?

2:6 I tako sada znate šta ga zadržava, da bi se otkrio u svoje vrijeme.

2:7 Jer se već radi tajna bezakonja, samo dok se ukloni onaj koji sad zadržava.

2:8 Tada će se otkriti bezakonik. Njega će Gospod Isus ubiti duhom svojih usta i uništiti svjetlošću svoga dolaska.

Pravilno razumijevanje ovog pasusa upućuje nas na ono što je već dobro poznata istorija: u novosaveznoj zajednici, još u Pavlovo vrijeme, počela se raditi tajna bezakonja koju će reprezentovati „čovjek bezakonja“, čija pojava se ne može desiti dok se ne ukloni tadašnja prepreka. Ta smetnja je bila niko drugi do Rimski imperator odnosno sam cezar,¹ u čemu se slažu rani hrišćanski izvori. Ko i kada je sjeo na mjesto rimskog imperatora i postao novi „pontifeks maksimum“ – čitajte iz istorije. Ova ista bezbožna sila postojaće do kraja vremena i biće uništena prilikom Drugog Hristovog dolaska.

Dakle, ovaj pasus nema veze sa obnovom hrama u Jerusalimu. Božji „hram“ pod Novim savezom je Njegov narod (1. Korinćanima 3:9-11; 6:19; Efescima 2:19-22; 1. Petrova 2:4,5).

Osim toga, da bi se antihrist kao osoba zacario u doslovnom hramu u Jerusalimu, bilo bi nužno da hram ima prijesto. Naravno nikakav prijesto nije predviđen u Božjem hramu.

¹ U poslanicama apostola na nekoliko mjesta može se zapaziti da su pisci izbjegavali otvoreno pominjanje Rima kako ne bi izazvali gnjev i odmazdu.